

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14190/2025
08.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА, из ..., чији је пуномоћник Урош Леповић, адвокат из ..., против туженог Електродистрибуција Србије, доо Београд, Огранак Електродистрибуција Лесковац, чији је пуномоћник Милан Петровић, адвокат из ..., ради исплате накнаде за стварну службеност, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 910/25 од 17.03.2025. године, у седници одржаној дана 08.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 910/25 од 17.03.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 910/25 од 17.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 910/25 од 17.03.2025. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу Судска јединица Власотинце П 3443/22 од 24.04.2024. године, којом је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде за успостављену стварну службеност проласка далековода јачине ближе описане у том ставу изреке, на к.п. бр. ..., уписану у ЛН бр. ... КО ..., површине 485м² на којој је установљена службеност, сходно уделу тужиоца од 6/12, исплати 17.351,75 динара са законском затезном каматом од 24.04.2024. године, као дана пресуђења до исплате, као и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 116.054,06 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка и предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у овом случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији туженог. Предмет тражене правне заштите је новчана накнада због конституисане законске стварне службености проласка кабла електричне енергије (далековод) ваздушним путем изнад катастарске парцеле у власништву тужиоца са уделом б/12, о којем је одлучено на основу одредбе члана 51. и 53. став 3. Закона о основама својинскоправних односа. Побижана одлука о обавези туженог да тужиоцу исплати одговарајућу новчану накнаду због умањења тржишне вредности његове парцеле донета је у складу са правним ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 23.01.2017. године. Тужени у ревизији није пружио доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе.

Из изложених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате новчане накнаде поднета је 15.07.2022. године, а вредност предмета спора је 17.351,75 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то ревизија туженог није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Из тог разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**